

משפחת אפרים דזיך אל חופל

יזא דנה לילאחא

השמש המצרית הכתה בגבו של נדב בן אפרים. זיעה ניגרה על פניו בעודו סוחב לבנים כבדות

לבניית ארמון פרעה. בגיל שתיים-עשרה, ידיו כבר היו מיובלות ופניו שזופות. לפעמים, לפני הזריחה, היה מתגנב עם חברו המצרי חפתי אל הנילוס, שם שיחקו במים לכמה רגעי חופש גנובים. חפתי נתן לנדב אבן כחולה מבריקה שמצא בנהר. "היא מביאה מזל ומגינה מפני סכנות, " לחש.

נדב שמר אותה מתחת למחצלת שלו כאוצר יקר. אמו רבקה ואחותו רחל בת התשע עבדו בערבוב טיט וקש. רחל לפעמים הסתננה לשוק המצרי עם ילדות אחרות. הן התבוננו בבגדים הצבעוניים ובבובות שילדות מצריות שיחקו בהן. פעם, ילדה מצרית בעלת עיניים טובות נתנה לרחל בובת בד קטנה מקושטת בחרוזים.

"כדי שלא תהיי לבד, " אמרה. רחל הסתירה אותה בצרור בגדיה ולחשה לה סיפורים בלילות.

בערבים, סבא אפרים היה מספר להם על החירות ועל הארץ המובטחת. עיניו נצצו כשהבטיח: "ימי השעבוד יסתיימו."

"באמת נהיה חופשיים?" שאלה רחל, עינייה מתרחבות בתקווה. "בוודאי, יקירתי, " חייך הסבא. "השמים הכחולים והמרחבים הפתוחים מחכים לנו."

נדב היה מתעורר לפעמים בלילה, מביט בכוכבים דרך חלון הבקתה ומדמיין עולם ללא שוטים וצעקות.

כשיום אחד הגיעה בשורת החירות ממשה, הכל התרחש במהירות מסחררת. "קחו רק מה שהכרחי!" קרא עמרם, אביהם. רחל אחזה בבובתה בנחישות. "היא תראה את הארץ החדשה איתי," התעקשה.

נדב לקח את האבן הכחולה, את חליל הקנים שסבא הכין לו, ואת הלחם שנאפה על אף שלא הספיק לתפוח.

בשולי השיירה המתארגנת, חפתי מצא את נדב. "שמעתי שאתם עוזבים," אמר בקול רועד. "הבאתי לך משהו."

הוא מסר לנדב קמע מצרי עתיק. "שישמור עליך בדרכים." הנערים התחבקו, דמעות זולגות בשקט.

כשהגיעו לים סוף והמים נבקעו לפניהם כמו וילון ענק נפתח, משפחת אפרים פסעה בהתרגשות בין חומות המים. נדב הביט בפליאה על דגים מוזהבים שנצנצו בקירות המים השקופים.

רחל צווחה בשמחה כשראתה דולפין כסוף שליווה אותם לאורך החומה, כאילו רוקד איתם לחירות.

"תראו!" קראה ואספה צדפים ורודים ופנינים קטנות שנחו על קרקעית הים החשופה.

כשהגיעו לצידו השני של החוף, סבא אפרים הוציא את החליל הישן והחל לנגן מנגינה עליזה. ילדים ומבוגרים התחילו לרקוד ולשיר שירים של אושר! שירים של חופש!

קולותיהם הדהדו למרחקים.

בצד השני של הים, השמש הפציעה מבין העננים.

נדב נשכב על החול, ממלא ריאותיו באוויר. הוא הרגיש את האבן הכחולה מתחממת בכיסו, כאילו סופגת את האור החדש. הדרך לחירות נפתחה לפניהם, מבטיחה עולם של אפשרויות חדשות.

1. השלימו את המשפטים הבאים לפי מה שכתוב בסיפור:

- נדב היה בן _____ שנים.
- חפתי נתן לנדב _____ כחולה שמצא בנהר.
- רחל קיבלה מילדה מצרית _____ קטנה מקושטת בחרוזים.
- הסבא אפרים ניגן ב_____ בזמן שחצו את ים סוף.
- רחל אספה _____ ו_____ מקרקעית הים.

2. מצאו בסיפור וכתבו:

- שתי עבודות שעשו העבדים במצרים: _____
- שני דברים שנדב ראה בתוך חומות המים: _____
- שני חפצים שהילדים לקחו איתם ביציאה ממצרים: _____

3. בסיפור יש תיאורים רבים של מראות וצבעים. מצאו שלוש דוגמאות והסבירו מה הם תורמים לסיפור.

4. תארו את דמותו של נדב באמצעות:

- מעשים:

- מחשבות:

- תכונות אופי:

5. איזו דמות בסיפור הכי אהבתם? מדוע? הסבירו את בחירתכם.

6. אילו הייתם יוצאים למסע חדש, איזה חפץ הייתם לוקחים אתכם? מדוע?

7. קראו את הפסקה האחרונה בסיפור ותארו את האווירה בה.

8. מצאו בסיפור 10 שמות תואר וכתבו אותם:

1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____
5. _____ 6. _____ 7. _____
8. _____ 9. _____ 10. _____

9. העשירו את המשפטים הבאים באמצעות שמות תואר מתאימים:

- השמש _____ הכתה בגבו של נדב.
- חפתי נתן לנדב אבן _____
- נדב שמר את האבן כאוצר _____
- בתוך הים ראתה רחל צדפים _____ ופנינים _____
- סבא ניגן מנגינה _____ בחליל _____

10. למה מתייחסת כל מילה מודגשת במשפטים הבאים?

• **"היא** מביאה מזל ומגינה מפני סכנות."

מי?

• **"רחל** הסתירה **אותה** בצרור בגדיה."

את מה?

• **"הוא** מסר לנדב קמע מצרי עתיק."

מי?

• **"קולותיהם** מהדהדים בין קירות המים."

של מי?

"הן התבוננו בבגדים הצבעוניים ובבובות."

מי?

11. התאימו בין המילים מהסיפור לפירושן:

פירוש

מילה מהסיפור

א. קרקעית הים נחשפה

מיובלות

ב. יבשות, סדוקות מעבודה קשה

מחצלת

ג. מרצדים, זוהרים

לוחשת

ד. משטח עשוי מקנים או קש לישיבה או שינה

חשופה

ה. מדברת בשקט, בלחש

נוצצים

12. נדב כותב מכתב לחפתי, חברו המצרי, ובו הוא מתאר את מה

שעבר עליו מהרגע שנפרד ממנו במצרים.

כתבו את המכתב בשמו. שלבו מחשבות, רגשות ומראות.

